

Full diocesà

18 d'octubre del 2020

p5 –Inauguració de curs al Seminari Major Interdiocesà

p6 –Nou bisbe auxiliar de Barcelona

150 anys de la
mort de sant
Antoni Maria
Claret

24 d'octubre 1870-2020

«Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu allò que és de Déu»

Diumenge XXIX durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honorós, tot i que no em coneixes. Jo sóc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo sóc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

(45,1.4-6)

Salm responsorial

Doneu al Senyor honor i majestat.

[95]

Primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

(1,1-5b)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què en penseu, d'això?: És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?» Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites,

per què proveu de comprometre'm? Ensenyeu-me la moneda del tribut.» Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar.» Jesús els respon: «Doncs, retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

(22,15-21)

«Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes»

A Déu, allò que és de Déu

Joan Mir Tubau, prev.

«Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.» Una frase que ha fet córrer, com se sol dir, rius de tinta, que s'ha fet servir, sovint, per a parlar de la separació entre l'Estat i l'Església. Però sembla que d'aquesta sentència de Jesús no es pot extreure cap teoria sobre el poder temporal i el poder espiritual.

Els fariseus i alguns partidaris d'Herodes posen un parany a Jesús, ensucrant-lo, prèviament, amb un gran elogi. Si Jesús responia que era obligació pagar el tribut, els fariseus —que eren contraris a pagar-lo— podien acusar-lo de col·laboracionista amb el poder romà. Però si manifestava el contrari, els partidaris d'Herodes —que estaven a favor de pagar-lo— podien acusar-lo de revolucionari i enemic del Cèsar. La intenció, doncs, és posar Jesús entre l'espasa i la paret. Per això ell, que havia captat la seva malícia, els titlla d'hipòcrites i de voler buscar brega.

Utilitzar aquesta moneda romana era reconèixer, si no de grat per força, la sobirania del Cèsar; per tant, la submissió del poble jueu a l'ocupació romana. I això costava d'empassar, sobretot per part dels grups extremistes. Jesús, davant la pregunta comprometedora, surt, com sol fer sovint, pel lloc menys pensat: dóna una lliçó espiritual. Al Cèsar se li pot pagar el tribut, que és riquesa efímera. Però hi ha una obligació superior i indispensable de complir: donar a Déu allò que és de Déu. Reconèixer Deu com a únic Senyor. Només Déu és Déu. I només Déu s'ho mereix tot.

La imatge

La trampa de fariseus i herodians contra Jesús és també la relació entre la fe i la política. Fem per no caure-hi! La política és variable; en canvi, l'adhesió a Déu —la fe— és absoluta.

Si el tribut s'ha de pagar amb una moneda de l'emperador, qui s'hi oposi no serà per això més creient. Per no prendre una raó política com la pròpia del creient cal un treball fi de discerniment.

Denari de l'emperador Marc Aureli (161-180)

Agenda

Lit. hores: Setmana I

19 dilluns

Mare de Déu de la Salut (Sabadell)
—Santa Laura, vídua
—Sant Pau de la Creu, prev. fundador
—Sant Pere d'Alcàntara, framenor
Ef 2,1-10/Salm 99/Lc 12,13-21

20 dimarts

—Sant Corneli, centurió
Ef 2,12-22/Salm 84/Lc 12,35-38

21 dimecres

—Sant Hilarió, abat
—Sant Viator
—Stes. Celina, Grisela i Úrsula, màrtirs
Ef 3,2-12/Is 12/Lc 12,39-48

22 dijous

—Sant Joan Pau II
—Santa Maria de Salomé
Ef 3,14-21/Salm 32/Lc 12,49-53

23 divendres

—Sant Joan de Capestrano, framenor
Ef 4,1-6/Salm 23/Lc 12,54-59

24 dissabte

—Sant Antoni Maria Claret
—Sant Maritirà (Banyoles)
Ef 4,7-16/Salm 121/Lc 13,1-9

25 diumenge XXX de durant l'any/ Cicle A

La Mare de Déu del Collell
—Sant Bernat Calbó
Ex 22,20-26/Salm 17/1Te 1,5c-10/
Mt 22,34-40

«24 hores per al Senyor», a Tàrrega, pregant contra la pandèmia

Josep Castellà

Durant els dies 2 i 3 d'octubre, convocada per la unitat pastoral parroquial de Tàrrega, es desenvoluparen les «24 hores per al Senyor», fent pregària comunitària contra la pandèmia del Covid-19. Des del divendres 2 d'octubre a les nou del vespre fins al dissabte 3 a l'os quarts de vuit del vespre hi hagué l'adoració del Santíssim a la capella de la Mare de Déu dels Dolors de Santa Maria de l'Alba de Tàrrega. Es féu l'exposició del Santíssim de manera ininterrompuda (inclouent-hi la nit), amb una nodrida participació de devots, rellevant-se en torns successius amb diversitat de

pregàries i cants. Després d'una missa, presidida pel rector de la unitat pastoral esmentada, Mn. Josep Maria Vilaseca, començaren les «24 hores per al Senyor» amb la celebració del Worship Night de les nou a les onze, amb música en directe de lloança, confessions, silenci... seguint els torns d'adoració del Santíssim establerts. Com a cloenda es compartiren unes pregàries guiades per l'oració del papa Francesc a la Mare de Déu en ocasió de la pandèmia, les vespres i una solemne benedicció, acabant amb la missa vespertina del dissabte.

Mn. Miquel Venque s'acomiada de Cervera

El dia 4 d'octubre la parròquia de Cervera va acomiadar Mn. Miquel Venque a la missa de dotze de l'església de Santa Maria. Durant vuit anys ell ha cuidat la vinya de Cervera, vetllant per apropar les persones al Senyor. Ara, després de més de seixanta-tres anys de ministeri ordenat en nombroses parròquies, es retira a la residència sacerdotal del Seminari de Solsona per continuar fent el que Déu va posar en el seu cor el dia del seu baptisme: servir-lo en els altres. La parròquia trobarà molt a faltar mossèn Miquel, que durant aquest temps de servei, en silenci, ha acompanyat malalts, portat la comunió a les cases, atès nombroses persones en la confessió i la direcció espiritual... col·laborant amb la parròquia en nombroses tasques d'arxiu i de formació, sempre disponible. Després del temps de confinament amb la reducció de celebracions, a Cervera han tingut la sort de poder-lo sentir predicar en les misses de cada dia. Informa: Parròquia de Cervera.

Inauguració de curs al Seminari Major Interdiocesà

El dia 8 d'octubre va tenir lloc, com cada any, la inauguració de curs al Seminari Major Interdiocesà (SMI) de Barcelona.

Els nostres seminaristes van estar acompanyats pel bisbe Xavier Novell i del rector pel Seminari Diocesà, Mn. Marc Majà.

Com molts ja sabeu, alguns dels seminaristes resideixen de dilluns a divendres al Seminari Major Interdiocesà, al carrer Casp de Barcelona, i cursen els estudis a la Facultat de Teologia de Catalunya (Ateneu Universitari Sant Pacià).

Un altre seminarista fa treball pastoral a la parròquia de Súrria i un altre estudia a Solsona acabant els estudis previs per a poder entrar, si Déu vol, al SMI.

Tots ells, cadascun en etapes diferents del seu camí vocacional, cerquen el mateix: poder servir el Senyor a través de les persones, sobretot dels més febles i necessitats.

Què podem fer nosaltres per ajudar aquests nois? Podem fer moltes coses, però la més important és pregar per ells perquè el Senyor els ajudi i els doni força per a tirar endavant.

Vídeo del Papa del mes d'octubre

En algunes ocasions, des del Full Diocesà, ens fem ressó dels vídeos mensuals del papa Francesc que promouen des de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa. Volem destacar el vídeo del mes d'octubre, en el qual el Sant Pare parla sobre el paper dels laics en l'Església fent esment especial de les dones. Diu el següent:

«A ningú no el van batejar com a capellà o bisbe. A tots nosaltres ens van batejar com a laics. Laics i laiques són protagonistes de l'Església. Avui és especialment necessari ampliar els espais amb presència rellevant femenina en l'Església. I amb presència laical, s'entén, però subratllant el femení, perquè les dones acostumen a ser deixades de costat. Hem de promoure la integració de les dones en els llocs on es prenen les decisions importants. Resem perquè, en virtut del baptisme, els fidels laics, i les dones de forma especial, participin més en instàncies de responsabilitat en l'Església, sense caure en els clericalismes que anul·len el carisma laical.»

(Per a veure el vídeo, aneu a www.bisbatsolsona.cat.)

Xavier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona

És el rector del Seminari Major Interdiocesà

La Santa Seu féu públic el 6 d'octubre el nomenament de Mn. Xavier Vilanova Pellisa com a bisbe auxiliar de Barcelona, i el cardenal Joan Josep Omella i Omella, arquebisbe de Barcelona, el presentà a la seu de l'arquebisbat.

El nou bisbe auxiliar va néixer a la Fatarella, comarca de la Terra Alta, en 1973, és prevere del bisbat de Tortosa des de 1998 i rector del Seminari Diocesà de Tortosa, des del mes de juliol del 2018 és el rector del Seminari Major Interdiocesà.

Ha estat delegat diocesà de Catequesi i de Pastoral Vocacional, membre del Consell Presbiteral i rector de les parròquies d'Alfara de Carles i del Sagrat Cor de Jesús del Raval de Cristo (Roquetes); actualment ho és de la parròquia del Pinell de Brai. És missioner de la Misericòrdia per nomenament del papa Francesc i col·labora habitualment amb l'associació catòlica Comunitat del Cenacle, que acull persones que han caigut en la drogoaddicció.

La Conferència Episcopal Tarraconense felicita fraternalment el nou bisbe auxiliar electe i prega per ell i el seu ministeri episcopal.

Cava solidari pels infants vulnerables

La Confraria del Cava ha posat a la venda un cava solidari: Cava amb Cor. Més de sis mil ampolles seran disponibles en els següents establiments comercials fins a esgotar-se: El Corte Inglés, BonÀrea, Caprabo, Keisky Supermercats, Valvi Supermercats i Vins Aviñó.

Cada ampolla tindrà un preu de venda al públic de 7,90 €, dels quals 2 aniran destinats a cobrir beques menjador i atenció educativa dels infants i joves atesos per les deu Càritas diocesanes de Catalunya.

A més, la Fundació «la Caixa» contribuirà a la iniciativa solidària comproment-se a lliurar el mateix import que es recapti per la venda de les ampolles, a través de l'Acció Social de CaixaBank.

Aquesta campanya solidària compta amb la participació de disset marques de caves catalans. Cada celler elaborarà el seu cava brut reserva, però l'etiquetatge serà comú.

Els 150 anys de la mort del P. Claret

La commemoració tindrà lloc a Vic el dies 23 i 24 d'octubre

El divendres 23 d'octubre, a dos quarts de set del vespre, tindrà lloc al temple-sepulcre de sant Antoni Maria Claret una vetlla de pregària, amb el lema «Una flama que crema fins al final».

El divendres dia 24, dia en què es compleixen exactament cent cinquanta anys de la mort del P. Claret, a dos quarts d'onze del matí es farà un acte cultural a la sala d'actes de la casa d'espiritualitat claretiana de Vic, amb el títol «He complert la meva missió».

A la una del migdia, al temple-sepulcre se celebrarà una missa, pre-

sidejada pel cardenal Aquilino Bocos, CMF, i concelebrada pel bisbe de Vic, Romà Casanova, i el superior general de l'orde claretia, el P. Matthew Vattamattan.

A les tres de la tarda hi haurà el llançament del «Claret Way», la xarxa internacional de joves de la família claretiana.

La participació presencial a tots els actes, a causa del Covid-19, es reduirà al que permetin les autoritats. Tots els actes es transmetran en directe pel canal de Youtube iClaret.

El cardenal Bocos visitarà Vic

El llibre

Tomas Moro. La luz de la conciencia

Miguel Cuartero Samperi

Homo Legens
344 pàgines
21 euros

"L'acadèmic italià Miguel Cuartero ens regala un llibre enlluernador, impregnat tant d'aquesta lucidesa que està reservada als filòsofs com d'aquesta senzillesa tan pròpia de qui prefereix la divulgació a l'esoterisme. Un llibre que, d'altra banda, és molt més del que sembla: no es tracta d'una simple biografia de Thomas More —un dels màrtirs més famosos—, sinó també d'un tractat filosòfic sobre la naturalesa i les exigències de la consciència" (del pròleg del cardenal Sarah).

Afecte per la Sagrada Escriptura

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El 30 de setembre, memòria de sant Jeroni, se celebren 1600 anys de la mort d'aquest grandíssim enamorat de la Bíblia. En ocasió d'aquest aniversari, el Sant Pare ha signat una carta apostòlica (*Scripturae Sacrae Affectus*) en què recull diferents trets de la vida del sant i els ensenyaments que en brollen. Presentem ací un resum de quatre punts principals del text papal, buscant situar un cop més la Paraula de Déu com a base i motor de la nostra vida cristiana, tant personal com comunitària.

Sant Jeroni, entre Roma i Betlem. La fascinació de sant Jeroni per les llengües neix amb l'estudi dels clàssics llatins, durant els anys de joventut que visqué a Roma. De fet, la impressió inicial de Jeroni era més aviat que, així com els clàssics gaudien d'una alta qualitat literària i estètica, els textos i les llengües bíbliques resultaven més rudes i pobres. Tanmateix, amb el baptisme i la conversió, es desperta en ell un desig intens de conèixer més i millor el bressol de la fe bíblica i, per aquest motiu, després d'anys de recerca amb múltiples viatges i experiències espirituals diverses, es trasllada a Palestina. D'aquesta manera, la recerca de Déu porta Jeroni de Roma a Betlem, de l'estudi del llatí al de l'hebreu.

Sant Jeroni i la vida comunitària. Arribat a Betlem, una de les primeres coses que tira endavant és, curiosament, la fundació de monestirs, consagrats a la pregària, a l'estudi bíblic i a l'acolliment de pelegrins als Llocs Sants. És a dir, comptes de tancar-se en una cel·la d'estudi o de projectar la construcció d'una gran biblioteca, Jeroni veu la necessitat de crear formes de vida comunitària, expressant així que el coneixement real del text bíblic passa per l'experiència comunitària, pel confrontament vital amb l'altre d'allò que la Paraula de Déu ensenya.

Sant Jeroni, entre l'estudi i la divulgació. A sant Jeroni l'Església li deu la primera gran traducció al llatí de la totalitat del text bíblic (coneguda com la Vulgata, que parteix de l'hebreu de l'Antic Testament i del grec del Nou), cosa que significa fer accessible la Sagrada Escripura per a la pràctica totalitat del món conegut a l'època. Es tracta d'un pont gegantí i fecundíssim entre el món jueu/cristià primitiu i el món romà. Amb aquesta colossal tasca de traducció de Jeroni, es fa palès el seu profund amor al text original (que el mou a estudiar-lo des del rigor filològic i des del respecte de la fe) i, alhora, el seu zel missioner (que el mou a buscar els mitjans perquè la Paraula de Déu arribi a com més gent millor).

Sant Jeroni i l'Església. Hem dit que sant Jeroni va aprendre a Roma el domini del llatí clàssic. Però no sols hi va aprendre això: ajudat pel papa Damas (a qui ell ajudà com a conseller), Jeroni va arrelar i créixer en la comunió eclesial, que és la comunió amb Crist. I això el va acompanyar tant en l'exposició de la recta doctrina present en els seus comentaris bíblics com en l'eclesialitat de les diverses formes de vida comunitària que va promoure.

Fins aquí, la síntesi del document del papa Francesc. Tot animant-vos a llegir el text complet, concloc afirmant que, partint del repte diocesà de treballar per unes comunitats parroquials vives, fraternes, orants i evangelitzadores, sant Jeroni ens testimonia magistralment com la Paraula de Déu és viva i eficaç, engendradora de fraternitat i de comunió eclesial, ànima de la pregària i de la teologia, pont i impuls per a sortir, anunciar i traduir la Paraula de Déu a l'altre. Que la intercessió del sant ens ajudi a viure-ho així!

